

Sygn. akt III RC 11/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Iwona Król-Kroczak

Protokolant Magdalena Przyślakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 roku w Ząbkowicach Śląskich

sprawy z powództwa **P. H.**

przeciwko małoletniemu K. H. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową A. H.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda P. H. na rzecz pozwanej A. H. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. zwalnia pozwanego od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa,

Sygn. akt III RC 11/15

UZASADNIENIE

Powód P. H. wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego syna K. H., zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15 marca 2013 roku sygn. akt I C 1888/12 w kwocie po 500 zł miesięcznie do kwoty po 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że jego sytuacja materialna jest ciężka. Choruje bowiem już od dwóch lat, a obecnie stan jego zdrowia pogorszył się i jest na zwolnieniu po Komisji Lekarskiej z KRUS – u do 15 marca 2015 roku. Ma problemy ze stawami, a co za tym idzie z chodzeniem. Leczy się, a to wymaga środków finansowych. Utrzymuje się jedynie z zasiłku chorobowego w kwocie 10 zł za dzień. Jest to kwota 310 zł miesięcznie. Podał, że obecnie ma już zaległości u Komornika w kwocie 8.500 zł i nie jest w stanie tego płacić. Nie może podjąć stałej pracy. Wskazał, że matka dziecka obecnie osiąga wyższe dochody, albowiem wraz ze swoim konkubentem A. M. prowadzi zespół muzyczny i gra na weselach, przyjęciach i innych imprezach. Stać ją na wyższy poziom życia. Korzysta również z pomocy materialnej swojej mamy, która pracuje w Niemczech. Zmianę statusu byłej żony widać po tym, że kupiła sobie nowe auto, którym jeździ od jakiegoś czasu. Należy więc uznać, że nastąpiła zmiana stosunków majątkowych strony od czasu poprzedniego wyroku w sprawie alimentów.

Na rozprawie w dniu 26 marca 2015 roku powód podtrzymał swoje stanowisko.

W pismach procesowych z dnia 22 stycznia 2015 roku i 01 kwietnia 2015 roku powód również podtrzymał swoje stanowisko uzupełniając okoliczności podane w pozwie i przedkładając dodatkowe dokumenty.

Stanowisko powoda wyrażone w pozwie, pismach procesowych i na rozprawie nie uległo zmianie do końca postępowania w sprawie.

Małoletni pozwany K. H. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową A. H. w odpowiedzi na pozew z dnia 25 marca 2015 roku, przedłożonej na rozprawie w dniu 26 marca 2015 roku, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w piśmie procesowym z dnia 25 marca 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego podała, że zaległości o których wspomina w pozwie powód zostały przez niego w znacznej części uregulowane, co poddaje w wątpliwość jego ciężką sytuację materialną. Ponadto z jej informacji wynika, iż osiąga on dodatkowy dochód z tytułu najmu warsztatu samochodowego, którego jest właścicielem. Wskazała, iż jest obecnie zatrudniona w Ośrodku Sportu i Rekreacji w Z. Śl. osiągając średnie miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1.672,80 zł netto. Zamieszkuje wraz z małoletnim w wynajmowanym mieszkaniu. Miesięczny koszt utrzymania dziecka to kwota ponad 1.000 zł, nie wliczając w to potrzeb mieszkaniowych oraz wydatków związanych z wszelkiego rodzaju okolicznościami, świętami, a także obecnymi przygotowaniem do przyjęcia Komunii św. Na jego uzasadnione potrzeby składają się: opłata za najem mieszkania – 600 zł, media (gaz, prąd) – 200 zł, czynsz – 295 zł, dojazdy małoletniego do szkoły (uczęszcza do szkoły w S.) – 300 zł, wyżywienie wraz z obiadami w szkole – około 300 zł, środki higieny, środki czystości, leki – 100 zł, odzież 50 zł, wyjścia małoletniego ze szkoły do kina, teatru – około 40 zł, przybory szkolne – około 20 zł, składka szkolna – 15 zł, kieszonkowe do szkoły – około 80 zł (dziennie około 3- 5 zł), wydatki związane z komunią – około 250 zł, basen – 40 zł. Stwierdziła, że obowiązek pokrywania kosztów utrzymania dziecka spoczywa na obojgu rodzicach, a ciężar z tym związany winien być rozłożony równomiernie między nimi. Dotychczasowa kwota 500 zł tytułem alimentów i tak nie pokrywa w połowie kosztów jakie ona ponosi w związku z utrzymaniem syna, a co za tym idzie żądanie powoda o obniżenie alimentów jest zupełnie bezzasadne.

W piśmie procesowym z dnia 02 kwietnia 2015 roku małoletni pozwany K. H. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową A. H. również podtrzymał swoje stanowisko uzupełniając okoliczności podane w odpowiedzi na pozew i przedkładając dodatkowe dokumenty.

Stanowisko małoletniego pozwanego wyrażone w odpowiedzi na pozew, na rozprawie i w piśmie procesowym z dnia 02 kwietnia 2015 roku nie uległo zmianie do końca postępowania w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. H. urodził się (...) w Z. Śl. i jest synem P. H. i A. H..

Wyrokiem z dnia 15 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Świdnicy rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron A. H. i P. H. – z winy obu stron.

Wyrokiem tym zasądzono również od P. H. alimenty na rzecz małoletniego K. H. w kwocie 500 złotych miesięcznie płatne do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

/dowód: - akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. akt I C 1888/12/

Matka małoletniego pozwanego A. H. pracowała w tym czasie jako kucharka i zarabiała średnio miesięcznie około 800 – 900 złotych netto. Nawiązała również współpracę zawodową z A. M. i zaczęła występować w zespole muzycznym. Razem z mężem była wówczas współwłaścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,0284 ha fizycznych, co stanowiło 1,5727 ha przeliczeniowego. Od męża odeszła w sierpniu 2012 roku kiedy to wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego domu. Od tego też czasu strony mieszkały oddzielnie i nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego. A. H. wynajęła mieszkanie. Za wynajem tego mieszkania płaciła 600 zł, za czynsz 240 zł. Opłacała też inne rachunki np. za światło.

Małoletni pozwany K. H. miał wówczas 6 lat. Uczęszczał do wiejskiego Przedszkola. Opłata związana z przedszkolem wynosiła 20 zł, a koszt wyżywienia dziecka około 80 zł. K. H. był wówczas dzieckiem zdrowym.

Ojciec małoletniego partycypował w kosztach jego utrzymania płacąc kwotę po 300 zł miesięcznie. Miał zaległości w płatności alimentów za okres 2 miesięcy.

Powód P. H. mieszkał wówczas w S. we wspólnym domu stron. W czasie gdy strony mieszkały razem zajmował się handlem antykami. Był bezrobotny. Chorował z powodu zapalenia stawów. Miał możliwość podjęcia pracy za granicą na stanowisku kierowcy zawodowego z wynagrodzeniem w granicach 2,5 – 3 tys. zł. Nie mógł jednak wyjechać z uwagi na to, że toczyło się przeciwko niemu postępowanie karne za znęcanie się nad A. H. oraz naruszenie jej nietykalności cielesnej.

/dowód: - akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. akt I C 1888/12/

Powód P. H. jest z zawodu tokarzem. Orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy KRUS stwierdzono, że jest czasowo niezdolny do pracy jednak rokuje, że w wyniku dalszego leczenia oraz rehabilitacji leczniczej odzyska zdolność do pracy do marca 2015 roku. Otrzymywał wówczas zasiłek chorobowy w kwocie około 310 zł. Obecnie nigdzie nie pracuje. Nie jest też właścicielem gospodarstwa rolnego, gdyż w dniu 22 maja 2015 roku zawarł ugodę z byłą żoną dotyczącą podziału ich majątku. Na mocy ugody otrzymała ona dom, zabudowania gospodarcze, warsztat, pole, które do tej pory stanowiły ich wspólną własność. W zamian za to on uzyskał spłatę w łącznej kwocie 100.000 zł. Przy czym pierwszą ratę w kwocie 70.000 zł była zobowiązana zapłacić w ciągu miesiąca od podpisania ugody. Natomiast pozostałe 30.000 zł do końca 2016 roku. Oprócz tego w ramach podziału uzyskał samochód marki L. (...) V. rocznik 2003 o wartości około 3.000 zł, galanterię kamienną wraz z wyposażeniem warsztatu czyli narzędziami do wyrobu galanterii i częściowe wyposażenie mieszkania. Ponadto zgodnie z zawartą ugodą do 30 września 2015 roku będzie jeszcze mieszkał w ich wspólnym domu. Powód odziedziczył również po swoim ojcu 1/6 udziału w domu mieszkalnym i działce. W tym domu mieszkają obecnie jego mama i siostra. Nie posiada innego majątku.

Obecnie P. H. nie zarejestrował się jeszcze jako osoba bezrobotna. W Powiatowym Urzędzie Pracy w Z. Śl. był zarejestrowany wcześniej jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku od 02.02.2007 roku do 22.11.2007 roku. Z dniem 23 listopada 2007 roku utracił status osoby bezrobotnej z powodu otrzymania środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej. W ostatnim roku Urząd Pracy dysponował zarówno ofertami pracy dla osób w zawodzie tokarz jak i dla osób bez kwalifikacji. Z jego twierdzeń wynika, iż utrzymuje się obecnie z pomocy najbliższej rodziny. Mieszka nadal sam w S.. Nie zawarł nowego związku małżeńskiego i z nikim nie jest w konkubinacie. Obecnie nie korzysta z pomocy opieki społecznej. Korzystał z pomocy finansowej (...) od października 2014 roku w formie zasiłków okresowych i celowych. Ostatnia pomoc była udzielona w lutym 2015 roku w formie zasiłku celowego w kwocie 120 zł. Na utrzymaniu ma tylko jedno dziecko małoletniego K. H.. W związku z utrzymaniem domu ponosi następujące opłaty: woda 70 – 80 zł raz na kwartał, energia elektryczna 200 zł raz na dwa miesiące i gaz w kwocie 50 zł raz na półtora miesiąca. W czasie rozwodu również mieszkał sam i ponosił te opłaty. Nadal tak jak w czasie rozwodu leczy się z powodu zapalenia stawów. Nie ma renty ani orzeczenia o niepełnosprawności. Jego sytuacja zdrowotna jest praktycznie taka sama jak w czasie gdy był orzekany rozwód. Powód jest obecnie całkowicie zdolny do podjęcia pracy.

P. H. ocenia swoje koszty utrzymania na kwotę około 1.500 zł. Składają się na to koszty leczenia 200 zł miesięcznie, wyżywienie 350 – 400 zł, środki chemiczne 50 zł. W związku z ubraniem nie ponosi żadnych kosztów z uwagi na to, że nosi rzeczy kupione wcześniej. W okresie 2012 – 2013 roku P. H. sprzedawał galanterię kamienną zabytkową. Kwoty jakie z tego tytułu uzyskiwał to 1.500 zł do 3.000 zł. Z tych kwot tylko część przekazywał matce małoletniego. Za dzierżawę pola powód uzyskiwał 500 zł rocznie. Z tytułu wynajmu stodoły 250 zł. W lutym i w marcu 2015 roku powód wpłacił Komornikowi łącznie 3.575,00 zł tytułem zaległych alimentów. W 2013 roku P. H. uzyskał dochód w kwocie 140,65 zł, natomiast za rok 2014 nie złożył zeznania podatkowego.

dowód: - pismo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w W. z dnia 13.11.2014r. - k. 5,41 akt sprawy
- zaświadczenie komornika sądowego P. W. o dokonanych wpłatach z dnia 25.03.2015r. - k. 25 akt sprawy
- zaświadczenie Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) w Z. z dnia 20.03.2015r. - k. 40 akt sprawy

- zaświadczenie nr (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 24.03.2015r. - k. 42 akt sprawy
- potwierdzenie wpłaty agencji opłat z dnia 18.02.2015r. - k. 43 akt sprawy
- potwierdzenie wpłaty agencji opłat z dnia 19.03.2015r. - k. 43 akt sprawy
- dowód wpłaty dok. 68/147 z dnia 19.12.2014r. - k. 44 akt sprawy
- dwa potwierdzenia wpłaty (...) sp. z o.o. - k. 44 akt sprawy
- cztery potwierdzenia wpłaty komornika sądowego - k. 45 akt sprawy
- faktura VAT (...) z dnia 17.02.2015r. - k. 46 akt sprawy
- zaświadczenie Burmistrza Z. z dnia 25.03.2015r. - k. 47 akt sprawy
- zaświadczenie Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) w Z. z dnia 26.03.2015r. - k. 48 akt sprawy
- dowód wpłaty dok. 78/184 z dnia 09.09.2014r. - k. 49 akt sprawy
- umowa dzierżawy zawarta w dniu 09.2010r. - k. 50 akt sprawy
- umowa użyczenia z dnia 23.04.2008r. - k. 51 akt sprawy
- oświadczenie P. H. z dnia 22.12.2013 r. - k. 55 akt sprawy
- oświadczenie P. H. z dnia 25.11.2013 r. - k. 55 akt sprawy
- oświadczenie P. H. z dnia 01.11.2013 r. - k. 54 akt sprawy
- oświadczenie P. H. z dnia 29.07.2013 r. - k. 56 akt sprawy
- pismo Ośrodka Pomocy (...) w Z. z dnia 19.05.2015 r. - k. 90 akt sprawy
- siedem pism Starosty (...) z dnia 13.05.2015r. - k. 70 - 83 akt sprawy
- pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 13.05.2015r. - k. 68, 69 akt sprawy
- pismo Powiatowego Urzędu Pracy w Z. z dnia 18.05.2015r. - k. 84 - 89 akt sprawy
- zeznania powoda P. H. - k. 98 - 99 akt sprawy
- zeznania matki małoletniego pozwanego A. H. - k. 99 - 99 v akt sprawy

Matka małoletniego pozwanego A. H. z zawodu jest technikiem ekonomistą – bankowcem. Od dnia 19 czerwca 2013 roku zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w Ośrodku Sportu i Rekreacji w Z. Śl. na stanowisku pracownik prac lekkich. Średnio miesięcznie netto zarabia od 1200 zł – do 1.600 zł. Nie ma innych dodatkowych dochodów. Na mocy zawartej z powodem ugody dotyczącej podziału majątku wspólnego uzyskała budynki gospodarcze, budynek mieszkalny i grunty orne ma jednak spłacić byłego męża. Obecnie miała wpłacić pierwszą ratę w kwocie 70.000 zł. Jednak nie uczyniła tego, gdyż przesunął się termin kredytu, który ma uzyskać z banku. Majątek ten zostanie jej wydany dopiero 30 września 2015 roku. Oprócz tego nie posiada innego majątku. Czasami finansowo pomaga jej mama, ale rzadko, bo ma niską emeryturę (około 870 zł miesięcznie). Obecnie matka małoletniego pozwanego jest w konkubinacie z A. M.. Zatrudniony jest on na umowę zlecenia w (...) u i średnio miesięcznie netto z tego tytułu zarabia około 500 zł. Ponadto pracuje jeszcze dodatkowo na (...) i zarabia z tego tytułu około 1.200 zł. A. M. ma jednak własne zobowiązania alimentacyjne w kwocie około 500 zł miesięcznie. A. H.

wraz z małoletnim K. i A. M. nadal wynajmuje mieszkanie w Z. Śl. na Osiedlu (...). Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z A. M.. Opłaty jakie ponosi matka małoletniego w związku z utrzymaniem mieszkania to koszt najmu – 600 zł, czynsz – 295 zł, gaz średnio 100 zł miesięcznie, energia elektryczna w granicach 100 zł miesięcznie. A. H. obecnie nie korzysta z pomocy opieki społecznej. Korzystała natomiast od października 2012 roku i otrzymywała pomoc w formie zasiłku celowego w 2012 roku oraz w formie opłacania dożywiania małoletniego w placówce przedszkolno – szkolnej do grudnia 2013 roku. Ma tylko jedno dziecko małoletniego K. H.. Ojciec małoletniego zalegał z płatnością alimentów. W lutym i w marcu 2015 roku powód wpłacił Komornikowi łącznie 3.575,00 zł tytułem zaległych alimentów.

- dowód:** - zaświadczenie komornika sądowego P. W. o dokonanych wpłatach z dnia 25.03.2015r. - k. 25 akt sprawy
- zaświadczenie Ośrodka Sportu i Rekreacji w Z. o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 25.03.2015r. - k. 26 akt sprawy
 - umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 01.10.2012 r. - k. 27 - 30 akt sprawy
 - szczegóły transakcji Banku (...) tytułem opłaty za mieszkanie za marzec 2015 r. z dnia 25.03.2015 - k. 31 akt sprawy
 - szczegóły transakcji Banku (...) tytułem opłaty za czynsz z dnia 25.03.2015r. - k. 32 akt sprawy
 - szczegóły transakcji Banku (...) tytułem opłaty za gaz (...) z dnia 25.03.2015r. - k. 33 akt sprawy
 - szczegóły transakcji Banku (...) tytułem opłaty za energię elektryczną z dnia 25.03.2015r. - k. 34 akt sprawy
 - pismo Ośrodka Pomocy (...) w Z. z dnia 19.05.2015 r. - k. 90 akt sprawy
 - siedem pism Starosty (...) z dnia 13.05.2015r. - k. 70 - 83 akt sprawy
 - pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 13.05.2015r. - k. 68, 69 akt sprawy
 - zeznania powoda P. H. - k. 98 - 99 akt sprawy
 - zeznania matki małoletniego pozwanego A. H. - k. 99 - 99 v akt sprawy

Małoletni pozwany K. H. ma obecnie 8,5 lat. Uczęszcza do Zespołu (...) w S.. Matka małoletniego wydaje na jego wyżywienie około 300 złotych miesięcznie. Oprócz tego K. H. je obiady w szkole, za które jego matka płaci od 77 zł do 90 zł. Na zakup odzieży wydaje około 80 zł miesięcznie, ponieważ kupuje większość ubrań używanych. Dojazdy do szkoły to kwota co miesiąc około 250 - 300 złotych. Matka małoletniego dowozi go do szkoły samochodem należącym do A. M.. Czasami małoletni jeździ do szkoły ze znajomym, który dowozi też swoje dzieci. Środki chemiczne to kwota około 50 zł. Zakup środków kosmetycznych to wydatek około 20 złotych miesięcznie. W związku ze szkołą małoletniego jego matka płaci miesięcznie około 40 zł. Wyprawka do szkoły kosztowała w granicach 500 zł – 600 zł, w tym tylko książki to wydatek rzędu 450 zł. Małoletni jest alergikiem. Koszty związane z jego leczeniem to obecnie kwota około 100 zł. Jego matka często jest zmuszona kupować antybiotyki, a w tej chwili dodatkowo ponosi też koszty leczenia stomatologicznego.

- dowód:** - dowód wpłaty nr 20/02/15 z dnia 26.02.2015r. , nr 6/01/15 z dnia 07.01.2015r. i paragony - k. 35 - 37 akt sprawy
- zeznania matki małoletniego pozwanego A. H. - k. 99 - 99 v akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo P. H. o obniżenie alimentów względem małoletniego pozwanego K. H. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej kro) rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z

majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi stosownie do art. 135 § 1 kro.

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro), przy czym przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. Obniżenia alimentów można zatem żądać w razie istotnego zmniejszenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w razie zmniejszenia się możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zaznaczyć przy tym należy, że ustalenie możliwości zarobkowych czy majątkowych zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte w rzeczywistości przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Dlatego też Sąd rozstrzygając w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego opiera się nie na podstawie zarobków otrzymywanych przez stronę, lecz w oparciu o zarobki, które odpowiadają możliwościom zobowiązanego.

Zgodnie ze wskazaniem zawartym w art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale i od zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji. Rozważając jednak przepisy art. 135 § 1 kro i art. 138 kro nie można abstrahować od obowiązków wynikających z innych przepisów. Art. 96 kro nakłada bowiem na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowny rozwój dziecka, zaś wedle art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, także wtedy, gdy nie znajduje się ono w niedostatku. Wobec treści tych przepisów uznać trzeba za trafny pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 06.01.2000 roku, sygn. akt I CKN 1077/99, LEX nr 51637, że rodzic powinien dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem.

Pamiętać przy tym należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża obojwoje rodziców, jeśli nie wykażą, że są osobami całkowicie niezdolnymi do podjęcia zatrudnienia, a z taką sytuacją w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. Powód bowiem w ocenie Sądu nie wykazał w sposób należyty, że jest osobą niezdolną do podjęcia pracy.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r. i o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmniejszeniu lub zwiększeniu. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po wydaniu prawomocnego orzeczenia.

Z porównania stanu faktycznego istniejącego w dniu wydania wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15 marca 2013 roku, sygn. akt I C 1888/12 i wyrokowania w niniejszej sprawie wynika, iż sytuacja powoda P. H. praktycznie nie uległa zmianie.

Okolicznościami, na które powoływał się powód P. H. zarówno w pozwie, jak i na rozprawie było to, że od około dwóch lat choruje, a obecnie jego stan zdrowia pogorszył się i jest na zwolnieniu po Komisji Lekarskiej z KRUS – u do 15 marca 2015 roku. Ma problemy ze stawami, a co za tym idzie z chodzeniem. Leczy się, a to wymaga środków finansowych. Utrzymuje się jedynie z zasiłku chorobowego w kwocie 10 zł za dzień. Jest to kwota 310 zł miesięcznie. Obecnie ma już zaległości u Komornika w kwocie 8.500 zł i nie jest w stanie tego płacić. Nie może podjąć stałej pracy. Na początku zaznaczyć należy jednak, że w toku rozprawy w dniu 23 czerwca 2015 roku powód P. H. zeznał, że od czasu, gdy uprawomocnił się wyrok rozwodowy praktycznie nic się nie zmieniło, bo w czasie gdy był orzekany rozwód on również chorował na tę samą chorobę, na którą choruje w tej chwili. Nie ma orzeczonej żadnej renty ani stopnia niepełnosprawności. Jest całkowicie zdolny do pracy. Jego sytuacja zdrowotna jest praktycznie taka sama jak w czasie, gdy był orzekany rozwód. Od kiedy wyrok rozwodowy uprawomocnił się w życiu powoda nic się więc nie

zmieniło, albowiem w dalszym ciągu nie pracuje, mieszka w tym samym miejscu i nie posiada świadczenia rentowego, jak również cierpi na te same schorzenia zdrowotne. Do tej sytuacji odniósł się również Sąd Okręgowy w Świdnicy, gdyż okoliczności te powód podawał w składanych w tej sprawie zeznaniach. Zaznaczyć też należy, że powód w toku całego postępowania nie powoływał się na żadne okoliczności świadczące o nagłej i radykalnej zmianie stanu swego zdrowia, która uniemożliwiłaby mu podjęcie pracy. Wręcz przeciwnie, na rozprawie w dniu 23 czerwca 2015 roku oświadczył, że będzie musiał się zarejestrować jako osoba bezrobotna.

Stwierdzić zatem należy, że powód P. H. nie wykazał, iż w okresie od dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie nastąpiło istotne zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji lub też zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb małoletniego własnymi siłami.

Wprawdzie przedłożył w toku postępowania orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS, w którym stwierdzono, że jest czasowo niezdolny do pracy jednak rokuje, że w wyniku dalszego leczenia oraz rehabilitacji leczniczej odzyska zdolność do pracy do marca 2015 roku i zwolnienia lekarskie /k – 5,41/, jednak nic z tego nie wynika, bo jak powiedział na rozprawie kończy mu się zwolnienie i jest całkowicie zdolny do pracy. Nie przedstawił natomiast jakiegokolwiek dokumentacji lekarskiej, z której wynikałoby, że od czasu uprawomocnienia się orzeczenia alimentacyjnego stan jego zdrowia uległ nagłej i radykalnej zmianie.

Na marginesie zaznaczyć jeszcze należy, że P. H. nie może skutecznie powoływać się na fakt, iż oddał cały majątek byłej żonie, bowiem sam wyraził zgodę na zawarcie takiej ugody z matką małoletniego pozwanego, a ponadto uzyskał odpowiednią rekompensatę pieniężną, co zresztą obie strony podały w swoich zeznaniach. Ponadto, Sąd nie widzi podstaw, dla których należałoby promować powoda zmniejszając jego obowiązek alimentacyjny względem dziecka z uwagi na istnienie zadłużenia z tytułu alimentów. Skoro w przeszłości nie łożył alimentów regularnie i doprowadził do powstania zaległości w tym zakresie, oczywistym jest, iż musi w chwili obecnej ponosić negatywne konsekwencje swojego postępowania i zdaniem Sądu nie może skutecznie powoływać się na tę okoliczność jako przesłankę obniżenia alimentów. Wskazać również trzeba, że schorzenia, na jakie cierpi P. H. nie wykluczają go z grona osób mogących podjąć pracę zarobkową. Nadto, nie zrozumiałym dla Sądu jest to, że powód będąc, jak twierdzi, w bardzo ciężkiej sytuacji zdrowotnej i materialnej, jest w stanie wpłacić jednorazowo Komornikowi w dniu 18 lutego 2015 roku kwotę 3.000,00 zł, w dniu 11 marca 2015 roku 575,00 zł i 50,00 zł, a w dniu 09 stycznia 2015 roku kwotę 793,10 zł /k – 45 akt sprawy/. Zauważyć jeszcze należy, iż w swoich zeznaniach P. H. wskazał, że jego miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1.500 zł. Stwierdził, że pomagają mu finansowo mama, która ma emeryturę w kwocie około 1700 zł – 1 800 zł. Siostra pracująca w cukierni, ale on nie wie ile zarabia, ma jednak córkę, którą wychowuje oraz kuzyn, który też ma swoją rodzinę, tj. córkę i żonę. Biorąc pod uwagę te zeznania trudno uwierzyć, że jego rodzina, mając takie dochody oraz własne rodziny na utrzymaniu, chce go sponsorować i pokrywać tak wysokie koszty utrzymania. Wprawdzie powód obecnie nie pracuje, jednak nie można w tym miejscu pominąć zasady, iż Sąd ocenia potencjalne (hipotetyczne) możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji, które po stronie powoda są znaczne. Zdaniem Sądu P. H. nie wykorzystuje i nie wykorzystywał w pełni swoich możliwości zarobkowych, nie poszukuje też aktywnie pracy. Gdyby wykazał się chęcią i dobrą wolą, byłby w stanie znaleźć odpowiednie zatrudnienie, świadczy o tym chociażby fakt, iż Urząd Pracy tylko w ostatnim roku dysponował szeregiem ofert zarówno w jego zawodzie, jak i dla osób bez kwalifikacji. Na znalezienie pracy przez powoda z pewnością nie ma wpływu fakt jego leczenia, gdyby bowiem stan zdrowia uniemożliwił mu swobodne wykonywanie pracy zarobkowej z pewnością poczyniłby już kroki w kierunku uzyskania orzeczenia o niezdolności do wykonywania pracy, a w dalszej perspektywie być może podjąłby działania w kierunku przyznania renty.

Powyższe okoliczności pozwalają mniemać, iż w rzeczywistości P. H. posiada jakieś dodatkowe źródło utrzymania, o którym nie wspomniał przed Sądem. Takie przekonanie Sądu jest o tyle uzasadnione, że sam zeznał, iż nie korzysta z pomocy opieki społecznej.

Odnosząc się do aktualnej sytuacji materialnej i bytowej małoletniego pozwanego K. H. stwierdzić należy, że od dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego nie uległa ona znaczącym zmianom oprócz tego, że jest starszy - ma

obecnie 8,5 lat - i w związku z tym zwiększyły się jego koszty utrzymania. Wzrosły też ceny podstawowych produktów i usług. Małoletni pozwany uczęszcza obecnie do szkoły, a nie jak w czasie rozvodu do przedszkola, a nadto jest tam dowożony i przywożony przez matkę, co wpływa na jego koszty utrzymania. Koszty utrzymania małoletniego pozwanego nie uległy więc zmniejszeniu, wręcz przeciwnie uznać należy, że są wyższe niż w czasie, gdy zasądzone były alimenty, trudno byłoby tym samym przyjąć, iż ogólna sytuacja życiowa małoletniego poprawiła się w sposób, który mógłby uzasadniać obniżenie alimentów należnych małoletniemu od powoda P. H..

Ustalając aktualny koszt miesięcznego utrzymania małoletniego pozwanego Sąd oparł się w zasadniczej mierze na wiarygodnych zeznaniach jego matki A. H.. Przy czym zaznaczyć należy, iż powód kosztów tych w żaden sposób nie kwestionował.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że obowiązek alimentacyjny obciąża obydwójce rodziców, a więc również matkę małoletniego A. H.. Biorąc to pod uwagę stwierdzić należy, że jej sytuacja materialna uległa pewnej zmianie w porównaniu z okresem ustalania poprzedniej wysokości alimentów. Matka małoletniego zatrudniona jest bowiem od dnia 19 czerwca 2013 roku na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w Ośrodku Sportu i Rekreacji w Z. Śl. na stanowisku pracownik prac lekkich i średnio miesięcznie netto zarabia od 1.200 zł – do 1.600 zł. Poprzednio natomiast zatrudniona była jako kucharka i zarabiała średnio miesięcznie około 800 – 900 złotych netto. Jednak biorąc pod uwagę upływ czasu i zmieniające się ceny podstawowych towarów i usług oraz zwiększające się koszty utrzymania małoletniego nie jest to zmiana o znaczeniu na tyle doniosłym, aby mogła świadczyć o jakiejś radykalnej poprawie sytuacji bytowej matki pozwanego, zważywszy, że kwota ta nie jest wysoka, zwłaszcza w świetle kosztów najmu i utrzymania mieszkania (za sam najem płaci 600 zł miesięcznie). Dlatego trudno mówić, aby mogła w jakiś istotny sposób wpłynąć na sytuację małoletniego i jego matki. Wprawdzie powód w pozwie podnosił, że matka dziecka obecnie osiąga wyższe dochody, albowiem wraz ze swoim konkubentem A. M. prowadzi zespół muzyczny i gra na weselach, przyjęciach i innych imprezach i stać ją na wyższy poziom życia., korzysta również z pomocy materialnej swojej mamy, która pracuje w Niemczech, zmianę zaś statusu byłej żony widać po tym, że kupiła sobie nowe auto, którym jeździ od jakiegoś czasu, jednak w swoich zeznaniach matka małoletniego zaprzeczyła, aby osiągała jakieś dochody z imprez na weselach, gdzie gra pan M.. Odnośnie samochodu, którym jeździ stwierdziła, iż stanowi on własność pana M.. Matka natomiast pomaga jej, ale rzadko, bo utrzymuje się tylko z niewielkiej emerytury. W tej sytuacji zauważyć trzeba, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar dowodu w tym zakresie. Nie ulega jednak wątpliwości, że skoro A. H. pracuje, to również ona może w formie świadczenia pieniężnego wykonywać w części obowiązek alimentacyjny względem małoletniego syna. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę osobisty wkład pracy matki małoletniego w wychowanie i opiekę nad małoletnim K., co również stanowi formę wykonywania obowiązku alimentacyjnego.

Na koniec zaznaczyć jeszcze trzeba, że wprawdzie A. M. mieszka obecnie z małoletnim pozwanym i jego matką, jednak nie jest biologicznym ojcem K. H. i wobec tego nie jest przecież obowiązany do jego alimentacji. Szczególnie, iż obciążony jest obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz swoich biologicznych dzieci. Nie sposób więc przyjąć, że okoliczność ta mogłaby skutkować obniżeniem obowiązku alimentacyjnego wobec biologicznego syna powoda K. H..

Reasumując uznać należy, że okoliczności ustalone w sprawie obniżenia alimentów, w tym fakt choroby powoda, sytuacja materialna, zadłużenie u Komornika nie uzasadniają żądania zmiany wyroku dotyczącego obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 138 k. r. i o. W przypadku, bowiem określenia, w drodze wyroku, alimentów mimo ustalenia, że powód nie posiada wystarczających źródeł dochodów i cierpi na schorzenia zdrowotne, niniejszy wyrok powinien być zwalczany w drodze apelacji. Jak wynika z akt sprawy zobowiązany do alimentów, z takiej drogi mimo wcześniejszego żądania doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem nie skorzystał. Pomimo tego wydaje się, że nadal nie mogąc pogodzić się z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego w Świdnicy wniósł powództwo o obniżenie alimentów. W tych warunkach nie może on jednak dochodzić obniżenia obowiązku alimentacyjnego, z powołaniem się na art. 138 k.r. i o. Powołany przepis może być bowiem podstawą powództwa tylko wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków. Zatem w aktualnym stanie prawnym skoro nie wystąpiły nowe okoliczności, które doprowadziły do zmiany stosunków

i uzasadniałyby żądanie zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego powoda, brak jest możliwości wzruszenia wyroku, jeśli nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania w sprawie.

W tym zakresie Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, z którego jasno wynika, że orzeczenie oparte nawet na wadliwych ustaleniach, co do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak też nieuwzględniające rzeczywistych i usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie może być sanowane w trybie powództwa z art. 138, skoro podstawą powództwa opartego na tym przepisie może być tylko późniejsza zmiana stosunków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1981 r. III CRN 21/81, OSNCP 1981, nr 11, poz. 217)

Z tych też względów, uznano w świetle dotychczasowych rozważań, iż powód P. H. nadal winien wywiązywać się ze swojego obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 500 złotych miesięcznie i dlatego też oddalono powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego K. H. w całości (punkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). § 3 tego artykułu mówi, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W § 3 powołanego artykułu stwierdzono, że wysokość kosztów sądowych, zasady zwrotu utraconego zarobku lub dochodu oraz kosztów stawiennictwa strony w sądzie, a także wynagrodzenie adwokata, radcy prawnego i rzecznika patentowego regulują odrębne przepisy. Na tej podstawie Sąd zasądził od powoda P. H. na rzecz pozwanej A. H. kwotę 600 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego, gdyż była ona reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika. Wysokość wynagrodzenia radcy prawnego w sprawie o alimenty wynika z § 6a ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i w tym przypadku wynosi 600 zł z tym, że zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę, zaś zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-5. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Sąd biorąc powyższe pod uwagę przyznał stawkę minimalną (punkt II wyroku). Jednocześnie o pozostałych kosztach postępowania orzeczono jak w punkcie III wyroku na podstawie art. 102 kpc mając na uwadze sytuację finansową powoda P. H..

ZARZĄDZENIE

- odnotować
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć powodowi P. H.
- kal. 14 dni

20 lipca 2015 roku